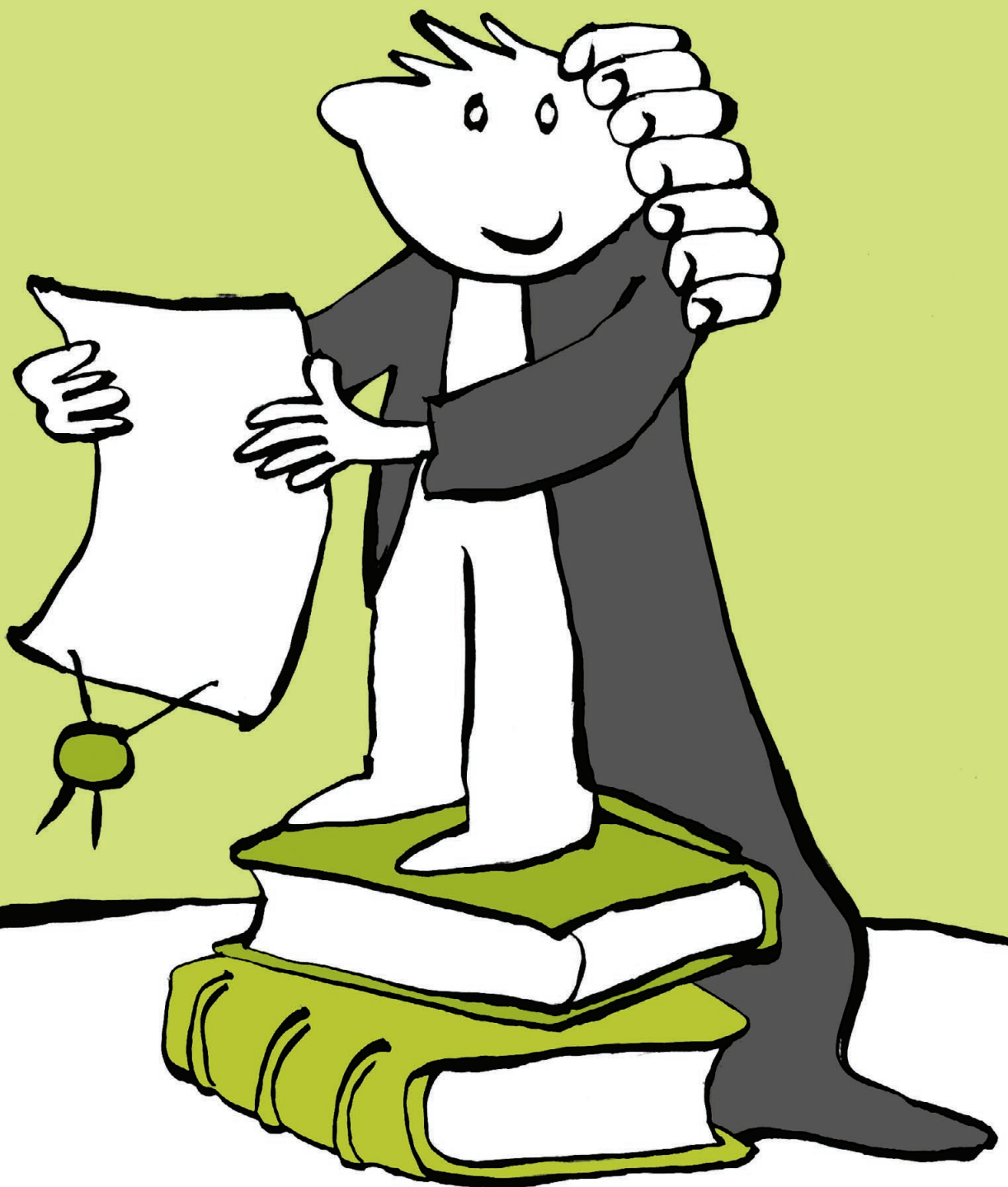

Úton-dúlón...

D1 BEFEJEZETLEN TÖRTÉNETEK

1. történet

Vasárnap este van. Megterített asztalnál ül a család, az asztalon virág.

Az apa másfél órája jött haza több heti távollét után, vidéken dolgozott. Ma van a 45. születésnapja. Az anya behozza a konyhából a levesestálat, leteszi. A kis metszett poharakban vörösbor. Fölállnak, koccintanak, jókívánságok hangzanak el, megpusztilják az apát. A szobában, egy kisasztalon, az ablak alatt két szépen becsomagolt, nagy doboz áll. Az apa olykor odanéz, s játékosan jelzi türelmetlenségét, kíváncsiságát. Anya kimeri a húslevest, ki-ki cérnametéltet, zöldségeket szed magának hozzá. Enni kezdenek. Beszélgetnek, csörögnek a kanalak.

Megcsörren a telefon. Az idősebbik testvér, Zita beszalad a szobába, felveszi. Felkiáltásokkal, kacagásokkal tarkított hosszas beszélgetésbe bonyolódik. A többiek közben már végeztek a levessel, a második fogás behozatalára készülne az anya, láthatóan húzza az időt, hogy együtt ehessenek. Tibi, a fiatalabbik gyerek bemegy Zitához, megböki, mozdulatokkal jelzi neki, hogy várják, siessen, fejezze már be a beszélgetést. Zita egy ingerült kézmozdulattal elhessenti. Közben hozzáfognak a következő fogáshoz. A nagylány hosszabb figyelmes hallgatás után:

– Ne...! Ciki lenne, most nem lehet... Tudod, a faterom...

–

– Ő is ott lesz?! Biztos?

–

– Na jó! Várj meg, sietek!

Leteszi, átrobog a másik szobába:

– Öcsi, add vissza az ezresemet most!

– Muszáj?

– Méghozzá gyorsan!

A szülők kezében megáll a villa, nézik a lányt némán....

2. történet

A kora délutáni órában nem túl sokan vásárolnak éppen.

Két iskolatáskás gyerek császkál az ABC gondolái között, kosarukban tej, kenyér, zsömlék. Meg-megállnak, sóváran nézelődnek, az édességes polcokon pakolásznak, mintha árat néznének, levesznek egy-egy kívánatosabbat. Az egyik eladó a húsos pult mögül épp odalát, már egy ideje figyeli őket. A srácok vagy kétszer átszámolják a pénzüket. Bús képpel néznek egymásra, aztán egy szemvillanás: közelebb nyomulnak a polchoz, egyikük gyorsan egy nagy tábla csokit csúsztat a kabátujjába. Mennek a pénztárhoz. Kirakják a futószalagra a kosarukban levő dolgokat. Míg az egyik fizet, a másik már viszi el a kosarat, pakol a szatyorba. Mozdulatai kissé furcsák, vigyáznia kell, nehogy a csoki kipottyanjon.

Nyílik a bejárati ajtó, a pakolászó srácra ráköszön egy asszony. Odanéz:

– Anya! – szól meghökkenve – Te?!...

– Korábban elengedtek, mert lerobbant a gépsor – mondja az anyja. – Megláttalak az üvegajtón át, azért jöttem be. Kivel vagy? Mehetünk haza együtt?

– Pistinek segítek vásárolni, de menjünk, mindjárt jön ő is.

– Akkor segíts cipelni, légyszi! Ez elég nehéz – nyújt az anya egy csomagot a gyerek felé.

A srác épp átvinné, amikor az elcsórt csoki kicsusszan a kabátja ujjából. Balszerencséjére épp ekkor lép oda a pultos, aki látta az esetet.

3. történet

Gyurka karórát kapott a nagymamájától 10. születésnapjára. Szép, régi, értékes darab, de nem tetszik neki.

„Régimódi!” – gondolja magában. – „Ki fognak röhögni miatta! A fene vigye el! Azt hittem, megkapom a mobilt! Már olyan rég ígéretet a nagy!”

Ballag az iskola felé, nézegeti az órát, lecsatolja, zsebrevágja, újra előveszi. Berakja a táskájába az uzsonnás zseb aljába. Kicsivel a sulikapu előtt találkozik egy nyolcadikos barátjával, aki már messziről látta, ahogy az órával vacakolt. A srác már régóta üzletel használt, összevissza barkácsolt, olykor lopott, vagy olcsón szerzett mobiltelefonokkal. Szívat fog, rákérdez:

– Gyurika! Mit raktál el olyan mélyre?

– Áá... hagyjuk! Nem érdekes.

– Ne izélj már! Mutasd! – unszolja Gyurkát.

– Oké, de ne mondd el senkinek! – szól Gyurka, és előbányássza az órát. – Nagyanyámtól kaptam, de...

– Egész jó kis dög... – vág bele ravaszul Norbert, a haverja.

– De én mobilt akartam! – panaszkodik Gyurka.

– Komoly? De hisz az király!!! Pont van két eladó mobilom, a bátyám szerezte. Megmutatom, jó?

– Nincs nekem annyi pénzem!

– Hát majd részletekben, később kifizeted. Addig meg nálam lesz zálogban az az öreg óra. Hm?

Cserélnék...

Estefelé otthon nagymamája engedi be Gyurkát. Alig teszi le a kabátját, nagy máris faggatja:

– No, Gyurkám! Hogy szuperál a nagyapi öröksége?

D3 SEGÍTŐ KÉRDÉSEK

Mióta vagy tagja a diákönkormányzatnak?

Mi a diákönkormányzat dolga a házirend készítésében?

Változtathat-e a diákönkormányzat az iskolai rendszabályokon, s ha igen, hogyan?

Hány tagja van a diákönkormányzatnak, kikből tevődik össze?

Javasolhattok-e iskolai programot?

Honnan tudják meg a többiek, a nem diákönkormányzat tagok, hogy mi történt a ti tanácskozásotokon, miről beszéltek?

Mi a dolga egy DÖK-ösnek a fegyelmi tárgyalásokon?

